

Υπόθεση C-86/21

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασης κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

11 Φεβρουαρίου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ισπανία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

4 Φεβρουαρίου 2021

Εκκαλούσα:

Gerencia Regional de Salud de Castilla y León

Εφεσίβλητη:

Delia

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Υπαλληλική υπόθεση – Νοσηλευτικό προσωπικό – Εξέλιξη της επαγγελματικής σταδιοδρομίας – Αρχαιότητα – Αναγνώριση του χρόνου υπηρεσίας σε δημόσιο νοσοκομείο άλλου κράτους μέλους

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασης

Άρθρο 45 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων – Εθνικός κανόνας ο οποίος εμποδίζει την αναγνώριση του χρόνου υπηρεσίας σε δημόσιο νοσοκομείο άλλου κράτους μέλους – Περιορισμοί στην ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων – Ανυπαρξία γενικών κριτηρίων αντιστοίχισης των συστημάτων επαγγελματικής σταδιοδρομίας του προσωπικού των υπηρεσιών υγείας των κρατών μελών – Άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 – Απαγόρευση διακρίσεων – Άρθρο 267 ΣΛΕΕ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στο άρθρο 45 ΣΛΕΕ και στο άρθρο 7 του κανονισμού 492/2011 εθνική διάταξη, όπως αυτή του άρθρου 6, παράγραφος 2, στοιχείο c, του Decreto 43/2009 (διατάγματος 4/2009), της 2ας Ιουλίου 2009, η οποία εμποδίζει την αναγνώριση των υπηρεσιών που παρασχέθηκαν σε καθορισμένη επαγγελματική κατηγορία σε δημόσια υπηρεσία υγείας άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, μπορεί να εξαρτάται η αναγνώριση των υπηρεσιών που παρασχέθηκαν στο δημόσιο σύστημα υγείας κράτους μέλους από την προηγούμενη έγκριση γενικών κριτηρίων αντιστοίχισης των συστημάτων επαγγελματικής σταδιοδρομίας του προσωπικού των υπηρεσιών υγείας των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

- Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, άρθρο 3, παράγραφος 2, άρθρο 26, παράγραφος 2, και άρθρο 45.
- Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρθρα 45, 46 και 168, παράγραφος 7.
- Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης, ιδίως άρθρο 7.

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου**A) Νομοθεσία του κράτους της Ισπανίας**

- Ley 14/1986, de 25 de abril, General de Sanidad (γενικός νόμος 14/1986, της 25ης Απριλίου 1986, περί υγείας)

Άρθρο 44: «1. Όλες οι δομές και οι δημόσιες υπηρεσίες για την υγεία εντάσσονται στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. 2. Το Εθνικό Σύστημα Υγείας είναι το σύνολο των υπηρεσιών υγείας της διοίκησης του κράτους και των υπηρεσιών υγείας των Αυτόνομων Κοινοτήτων, κατά τα προβλεπόμενα στον παρόντα νόμο».

- Ley 16/2003, de 28 de mayo, de cohesión y calidad en el Sistema Nacional de Salud (νόμος 16/2003, της 28ης Μαΐου 2003, περί συνοχής και ποιότητας του Εθνικού Συστήματος Υγείας)

Άρθρο 43: «Η διασφάλιση της κινητικότητας του προσωπικού στο σύνολο του Εθνικού Συστήματος Υγείας είναι ένα από τα βασικά στοιχεία της συνοχής του [...]»

- Ley 44/2003, de 21 de noviembre, de ordenación de las profesiones sanitarias (νόμος 44/2003, της 21ης Νοεμβρίου 2003, περί κατατάξεως των υγειονομικών επαγγελμάτων)

Άρθρο 37 (γενικοί κανόνες περί επαγγελματικής εξέλιξης και αναγνώρισης αυτής): «1. Θεσπίζεται το σύστημα αναγνώρισης της επαγγελματικής εξέλιξης των επαγγελματιών του κλάδου της υγείας που μνημονεύονται στα άρθρα 6 και 7 του παρόντος νόμου [...]. 3. Στο σύστημα επαγγελματικής εξέλιξης μπορούν να υπαχθούν οικειοθελώς οι επαγγελματίες που είναι εγκατεστημένοι ή παρέχουν τις υπηρεσίες τους στην επικράτεια του κράτους».

Άρθρο 38: «1. Οι υγειονομικές διοικητικές αρχές ρυθμίζουν, για τα κέντρα και τις εγκαταστάσεις τους, την αναγνώριση της επαγγελματικής εξέλιξης, βάσει των ακόλουθων γενικών αρχών: α) Η αναγνώριση διαρθρώνεται σε τέσσερις βαθμούς [...]. γ) Για την κατάταξη στον πρώτο βαθμό, πρέπει να αποδεικνύεται πενταετής άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας. [...]»

- Ley 55/2003, de 16 de diciembre, del Estatuto Marco del personal estatutario de los servicios de salud (νόμος 55/2003, της 16ης Δεκεμβρίου 2003, περί του κανονισμού-πλαισίου για την υπηρεσιακή κατάσταση του μόνιμου προσωπικού των υπηρεσιών υγείας)

Άρθρο 40: «[...] 3. Η Επιτροπή Ανθρωπίνων Πόρων του Εθνικού Συστήματος Υγείας θεσπίζει τις γενικές αρχές και τα κριτήρια αντιστοιχίας των συστημάτων επαγγελματικής σταδιοδρομίας των διάφορων υπηρεσιών υγείας, με σκοπό να διασφαλίζονται η αμοιβαία αναγνώριση των βαθμών της σταδιοδρομίας, οι επαγγελματικές συνέπειές τους και η ελεύθερη κυκλοφορία των οικείων επαγγελματιών στο σύνολο του Εθνικού Συστήματος Υγείας. [...]»

Άρθρο 41: «1. Το σύστημα αμοιβής του μόνιμου προσωπικού περιλαμβάνει βασικές αμοιβές και συμπληρωματικές αμοιβές.»

Άρθρο 42: «1. Οι βασικές αμοιβές είναι: α) Ο μισθός [...] β) Τα επιδόματα τριετίας [...] γ) Άλλα επιδόματα».

Άρθρο 43 (Συμπληρωματικές αμοιβές): «2. [...] ε) Επίδομα επαγγελματικής σταδιοδρομίας, το οποίο αποτελεί αμοιβή για τον βαθμό κατάταξης στην επαγγελματική σταδιοδρομία, όταν έχει θεσπιστεί τέτοιο σύστημα επαγγελματικής εξέλιξης στην αντίστοιχη κατηγορία».

- B) Νομοθεσία της Αυτόνομης Κοινότητας

- Decreto 43/2009, de 2 de julio, por el que se regula la carrera profesional del personal estatutario del Servicio de Salud de Castilla y León (διάταγμα 43/2009, της 2ας Ιουλίου 2009, περί ρυθμίσεως της επαγγελματικής σταδιοδρομίας του μόνιμου προσωπικού της υπηρεσίας υγείας της Castilla y León)

Άρθρο 6: «1. Η επαγγελματική σταδιοδρομία στην υπηρεσία υγείας της Castilla y León διαρθρώνεται σε τέσσερις βαθμούς. 2. Οι προϋποθέσεις κατάταξης στον πρώτο βαθμό της επαγγελματικής σταδιοδρομίας ή σε καθέναν από τους επόμενους ανώτερους βαθμούς είναι οι εξής: a) Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να είναι μόνιμος υπάλληλος αορίστου χρόνου, στην επαγγελματική κατηγορία στην οποία επιθυμεί να καταταχθεί στον πρώτο βαθμό ή σε επόμενους βαθμούς του αντίστοιχου καθεστώτος επαγγελματικής σταδιοδρομίας, και να ασκεί τα καθήκοντά του στην Υπηρεσία Υγείας της Castilla y León. b) Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να υποβάλει την αίτηση κατάταξης στον πρώτο βαθμό της επαγγελματικής σταδιοδρομίας ή σε καθέναν από τους επόμενους ανώτερους βαθμούς εντός της προθεσμίας και σύμφωνα με τον τύπο που καθορίζονται στις αντίστοιχες προσκλήσεις. c) Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να αποδείξει τον αριθμό των ετών άσκησης της επαγγελματικής δραστηριότητας, κατά την ημερομηνία κάθε πρόσκλησης, ως μόνιμος υπάλληλος σε υγειονομικά κέντρα και ιδρύματα του Εθνικού Συστήματος Υγείας τα οποία υφίστανται σε κάθε καθεστώς επαγγελματικής σταδιοδρομίας προκειμένου να καταταχθεί στον πρώτο βαθμό, καθώς και στους επόμενους ανώτερους βαθμούς, βάσει της ακόλουθης κλίμακας: i. Για την κατάταξη στον πρώτο βαθμό πρέπει να αποδείξει 5 έτη άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας ως μόνιμος υπάλληλος στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, στην ίδια επαγγελματική κατηγορία από την οποία επιθυμεί να μεταβεί στο αντίστοιχο καθεστώς επαγγελματικής σταδιοδρομίας».

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Στις 13 Οκτωβρίου 2017 δημοσιεύθηκε στη Boletín Oficial de la Comunidad Autónoma de Castilla y León (Επίσημη Εφημερίδα της Αυτόνομης Κοινότητας της Castilla y León) η απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2017 της Gerencia Regional de Salud de Castilla y León (περιφερειακής αρχής υγείας της Castilla y León), με την οποία κηρύχθηκε η έναρξη της τακτικής διαδικασίας υποβολής αιτήσεων κατάταξης στον πρώτο βαθμό της επαγγελματικής σταδιοδρομίας που αντιστοιχεί στο έτος 2010 για το έκτακτο προσωπικό με μακρά προϋπηρεσία (άνω των πέντε ετών), καθώς και η έναρξη της προθεσμίας υποβολής των σχετικών αιτήσεων. Μεταξύ των προϋποθέσεων για την υποβολή αίτησης κατάταξης περιλαμβάνεται η απόδειξη 5ετούς άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας με την ιδιότητα μόνιμου υπαλλήλου στην Υπηρεσία Υγείας της Castilla y León, στην ίδια κατηγορία από την οποία ο ενδιαφερόμενος επιθυμεί να μεταβεί στο αντίστοιχο καθεστώς επαγγελματικής σταδιοδρομίας.

- 2 Στις 26 Οκτωβρίου 2017, η Delia υπέβαλε αίτηση κατάταξης στον πρώτο βαθμό επαγγελματικής σταδιοδρομίας στην κατηγορία της νοσηλεύτριας, ισχυριζόμενη ότι, κατά την 31η Δεκεμβρίου 2010, είχε παράσχει υπηρεσίες στην κατηγορία αυτή επί δέκα έτη και τρεις μήνες. Στις υπηρεσίες αυτές περιλαμβάνονται εκείνες που παρέσχε στο Hospital de Santa María de Lisboa, το οποίο υπάγεται στο Εθνικό Σύστημα Υγείας της Πορτογαλίας, από τις 20 Νοεμβρίου 2000 έως τις 25 Ιουλίου 2007.
- 3 Παράλληλα, η Delia άσκησε διοικητική προσφυγή κατά της ως άνω απόφασεως της 6ης Οκτωβρίου 2017 ενώπιον της Gerencia Regional de Salud de Castilla y León (περιφερειακής αρχής υγείας της Castilla y León) υποστηρίζοντας ότι τα πέντε έτη άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας τα οποία απαιτούνται στην ίδια κατηγορία από την οποία επιθυμεί να καταταχθεί στο αντίστοιχο καθεστώς επαγγελματικής σταδιοδρομίας θα πρέπει να είναι έτη απασχόλησης στο Εθνικό Σύστημα Υγείας της Ισπανίας ή στο εθνικό σύστημα υγείας οποιουδήποτε κράτους μέλους της Ένωσης και όχι μόνον στην Υπηρεσία Υγείας της Castilla y León.
- 4 Η Gerencia Regional de Salud de Castilla y León (περιφερειακή αρχή υγείας της Castilla y León) έκανε εν μέρει δεκτή τη διοικητική αυτή προσφυγή. Συγκεκριμένα, έκρινε ότι έπρεπε να ληφθούν υπόψη οι υπηρεσίες που παρασχέθηκαν στο Εθνικό Σύστημα Υγείας της Ισπανίας, αλλά όχι εκείνες που παρασχέθηκαν στο Εθνικό Σύστημα Υγείας της Πορτογαλίας.
- 5 Η Delia άσκησε ένδικη προσφυγή κατά της απόφασης αυτής ενώπιον του Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 3 de Valladolid (τρίτου τμήματος του διοικητικού πρωτοδικείου Valladolid, Ισπανία), υποστηρίζοντας ότι έπρεπε να ληφθούν υπόψη και οι υπηρεσίες που παρέσχε στο Εθνικό Σύστημα Υγείας της Πορτογαλίας.
- 6 Με απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2019, το δικαστήριο αυτό έκανε δεκτή την ένδικη προσφυγή της Delia εκτιμώντας ότι η πρόσκληση παραβιάζει την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο έδαφος της Ένωσης.
- 7 Η Gerencia Regional de Salud de Castilla y León (περιφερειακή αρχή υγείας της Castilla y León) άσκησε έφεση κατά της απόφασης αυτής ενώπιον του Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (ανώτερου δικαστηρίου Castilla y León).

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 8 Κατά τη Delia, η απόφαση της Gerencia Regional de Salud de Castilla y León (περιφερειακής αρχής υγείας της Castilla y León) αντιβαίνει στην αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο έδαφος της Ένωσης και στη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου. Η Delia υποστηρίζει επίσης ότι η Gerencia de Salud de las Áreas de León (τοπική αρχή υγείας της León), η οποία υπάγεται στην Comunidad Autónoma de Castilla y León (Αυτόνομη Κοινότητα Castilla y León), αναγνώρισε, για σκοπούς καταβολής επιδομάτων τριετίας, τις υπηρεσίες

που αυτή παρέσχε στο Εθνικό Σύστημα Υγείας της Πορτογαλίας (Hospital de Santa María de Lisboa) από τις 20 Νοεμβρίου 2000 έως τις 21 Ιουνίου 2007, στην κατηγορία της νοσηλεύτριας.

- 9 Η Gerencia Regional de Salud de Castilla y León (περιφερειακή αρχή υγείας της Castilla y León) θεωρεί ότι η απόφασή της είναι απολύτως σύννομη. Κατ' αυτήν, ούτε η προσφυγή της Delia ούτε η εκκαλούμενη απόφαση αναλύουν τα χαρακτηριστικά, τη νομική μορφή και την ιδιαιτερότητα της επαγγελματικής σταδιοδρομίας όπως ρυθμίζεται στο ισπανικό δίκαιο. Υποστηρίζει επίσης ότι η νομολογία που μνημονεύεται στην εκκαλούμενη απόφαση αφορά άλλες πραγματικές καταστάσεις σχετικές με απλή αρχαιότητα στην παροχή υπηρεσιών και δεν λαμβάνει υπόψη, στο πλαίσιο εκτίμησης της πείρας αυτής, τους σκοπούς της οργάνωσης στην οποία παρέχονται οι υπηρεσίες.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της απόφασεως περί παραπομπής

- 10 Κατά την ισπανική κανονιστική ρύθμιση, ο σχεδιασμός της επαγγελματικής σταδιοδρομίας του μόνιμου προσωπικού είναι αρμοδιότητα των Αυτόνομων Κοινοτήτων, οι οποίες οφείλουν να τηρούν τις γενικές αρχές και τα κριτήρια που καθορίζονται στη βασική νομοθεσία του κράτους της Ισπανίας. Τα διάφορα συστήματα υγείας των Αυτόνομων Κοινοτήτων ενσωματώνονται στο Εθνικό Σύστημα υγείας. Για τη διευκόλυνση της κινητικότητας του μόνιμου προσωπικού μεταξύ των διάφορων συστημάτων υγείας των Αυτόνομων Κοινοτήτων εκδόθηκε, στις 29 Ιανουαρίου 2007, η απόφαση της Dirección General de Recursos Humanos y Servicios Económicos Presupuestarios (Γενικής Διεύθυνσης Ανθρώπινων Πόρων και Οικονομικών Δημοσιονομικών Υπηρεσιών), σχετικά με τη δημοσίευση της συμφωνίας με την οποία καθορίζονται τα γενικά κριτήρια αντιστοίχισης των συστημάτων επαγγελματικής σταδιοδρομίας του προσωπικού των υπηρεσιών υγείας (BOE αριθ. 50 της 27ης Φεβρουαρίου 2007). Η επαγγελματική σταδιοδρομία δεν συνεπάγεται μόνον την παροχή ορισμένων υπηρεσιών (αρχαιότητα), αλλά απαιτεί επίσης να παρέχονται οι υπηρεσίες αυτές σε συγκεκριμένη επαγγελματική κατηγορία και σε συγκεκριμένη υγειονομική υπηρεσία που αποβλέπει στην επίτευξη των σκοπών της οργάνωσης στην οποία παρέχονται.
- 11 Βάσει του άρθρου 168, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ, η οργάνωση και η παροχή υγειονομικής περίθαλψης είναι αποκλειστική αρμοδιότητα κάθε κράτους μέλους της Ένωσης. Δεν υπάρχει ευρωπαϊκό σύστημα υγείας, ούτε έχουν εγκριθεί γενικά κριτήρια αντιστοίχισης των συστημάτων επαγγελματικής σταδιοδρομίας του προσωπικού των υπηρεσιών υγείας των διάφορων κρατών μελών, εν αντιθέσει προς ό,τι συμβαίνει στο Εθνικό Σύστημα Υγείας της Ισπανίας.
- 12 Το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι, προκειμένου να καθοριστεί αν εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, συνιστά περιορισμό κατά την έννοια του άρθρου 45 ΣΛΕΕ, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι διατάξεις της Συνθήκης ΛΕΕ περί ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, στο σύνολό τους,

αποσκοπούν στη διευκόλυνση της άσκησης, εκ μέρους των υπηκόων των κρατών μελών, επαγγελματικών δραστηριοτήτων οποιασδήποτε φύσης στο έδαφος της Ένωσης και αποκλείουν μέτρα που θα μπορούσαν να αποβούν δυσμενή για τους εν λόγω υπηκόους όταν αυτοί επιθυμούν να ασκήσουν οικονομική δραστηριότητα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους (βλ., ιδίως, αποφάσεις της 15ης Δεκεμβρίου 1995, *Bosman*, C-415/93, σκέψη 94· της 17ης Μαρτίου 2005, *Kranemann*, C-109/04, σκέψη 25, και της 11ης Ιανουαρίου 2007, *ITC*, C-208/05, σκέψη 31). Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι οι διατάξεις εθνικής νομοθεσίας οι οποίες εμποδίζουν ή αποθαρρύνουν εργαζόμενο που είναι υπήκοος κράτους μέλους να εγκαταλείψει τη χώρα καταγωγής του προκειμένου να ασκήσει το δικαίωμά του για ελεύθερη κυκλοφορία συνιστούν εμπόδια στην άσκηση αυτής της ελευθερίας έστω και αν εφαρμόζονται ανεξαρτήτως της ιθαγένειας των οικείων εργαζομένων (βλ., μεταξύ άλλων, προμνησθείσες αποφάσεις *Bosman*, σκέψη 96· *Kranemann*, σκέψη 26, και *ITC*, σκέψη 33). Επιπλέον, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι μέτρο που εμποδίζει την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων μπορεί να γίνει δεκτό μόνο στην περίπτωση κατά την οποία επιδιώκει θεμιτό σκοπό συμβιβασόμενο με τη Συνθήκη και δικαιολογείται από επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος. Ακόμα όμως και στην περίπτωση αυτή θα πρέπει η εφαρμογή ενός τέτοιου μέτρου να είναι κατάλληλη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και να μη βαίνει πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη του σκοπού αυτού μέτρου (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 31ης Μαρτίου 1993, *C-19/92*, *Kraus*, σκέψη 32, καθώς και προμνησθείσες αποφάσεις *Bosman*, σκέψη 104, *Kranemann*, σκέψη 33, και *ITC*, σκέψη 37).

- 13 Λαμβανομένων υπόψη της εσωτερικής κανονιστικής ρύθμισης και της νομολογίας του Δικαστηρίου που προεκτέθηκαν, εγείρονται εύλογες αμφιβολίες σχετικά με το αν εθνική διάταξη όπως το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο c, του διατάγματος 43/2009, της 2ας Ιουλίου 2009 αντιβαίνει τόσο στο άρθρο 45 ΣΛΕΕ όσο και στο άρθρο 7 του κανονισμού 492/2011, στο μέτρο που η διάταξη αυτή δεν επιτρέπει την αναγνώριση υπηρεσιών που παρασχέθηκαν σε δημόσιο νοσοκομείο σε άλλο κράτος μέλος στην επαγγελματική κατηγορία της νοσηλεύτριας. Συγκεκριμένα, θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι η διάταξη αυτή παραβιάζει την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων και την αρχή της ίσης μεταχείρισης καθώς και ότι υποκρύπτει έμμεση διάκριση. Εντούτοις, θα μπορούσε επίσης να θεωρηθεί, αντιθέτως, ότι η ως άνω διάταξη βασίζεται σε αντικειμενικούς παράγοντες, ανεξάρτητους της ιθαγένειας των ενδιαφερόμενων εργαζομένων, οι οποίοι τελούν σε αναλογία προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, λαμβανομένου υπόψη του τρόπου ρύθμισης της επαγγελματικής σταδιοδρομίας, δεδομένου ότι δεν υπάρχουν κριτήρια αντιστοίχισης των διάφορων συστημάτων υγείας των κρατών μελών.
- 14 Τις αμφιβολίες τροφοδοτεί ισπανική νομολογία των *Tribunales Superiores de Justicia* (άνωτερων δικαστηρίων), κατά την οποία δεν αρκεί η αρχαιότητα και μόνο, αλλά οι υπηρεσίες πρέπει να έχουν παρασχεθεί σε συγκεκριμένη επαγγελματική κατηγορία και σε συγκεκριμένη υγειονομική υπηρεσία υπαγόμενη στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Επιπλέον, κατά την εθνική αυτή νομολογία, δεδομένου ότι ο επιδιωκόμενος από τον κανόνα σκοπός είναι θεμιτός, δεν

υφίσταται έμμεση διάκριση, λαμβανομένου επίσης υπόψη ότι από τη συνεκτίμηση δεν εξαιρούνται μόνον οι περίοδοι απασχόλησης σε άλλα κράτη μέλη της Ένωσης αλλά και οι περίοδοι απασχόλησης στην Ισπανία σε νοσοκομεία τα οποία δεν είναι λειτουργικά και οργανικά ενσωματωμένα στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Υφίστανται επίσης αμφιβολίες όσον αφορά τον σύννομο χαρακτήρα της προσβαλλόμενης απόφασης στο μέτρο που οι υπηρεσίες τις οποίες παρέσχε η Delia στο Εθνικό Σύστημα Υγείας της Πορτογαλίας αναγνωρίστηκαν για σκοπούς χορήγησης επιδομάτων τριετίας και συνεπάγονται την είσπραξη της βασικής αυτής αμοιβής, ενώ, αντιθέτως, οι ίδιες υπηρεσίες δεν αναγνωρίζονται προκειμένου η ενδιαφερόμενη να καταταχθεί στον βαθμό που της παρέχει το δικαίωμα είσπραξης της συμπληρωματικής αμοιβής, ήτοι του επιδόματος επαγγελματικής σταδιοδρομίας.